

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Margarita Evangelica

Essche, Nicolas van

Coloniae, 1545

Vt imagine[m] Christi ante oculos portemus. 38

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49323](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49323)

LIBER I.

tur, sicut in sancti Petri nauicula fecit clamantibus ad ipsum: Dñe adiuua nos, pimus. Talia quã doq̃ permittit dñs, & se quali abscondit, quatenus in vera fide & abnegatioe amplius probati, & in amore fortiores ac puriores efficiamur. Attamen & ob hoc quandoq̃ pro voto non exaudimur aut consolamur, quia neque nos ipsum audire volumus, & quia aliena solatiuncula admisimus, vel etiam quia eius in nos inactionem impediimus, aut minus diligẽter fundũ nostrũ obseruauimus, aut q̃a corde distracti, sensibus in disciplinati, vel in moribus nostris inordinati & importuni nimium fuimus vel etiam sumus, aut quia negligentes in his, ad quã tenebamur, extimimus, & de his omnibus necdum veram notitiam & dolorem habemus. Est ergo summe necessarium, vt diligenter fundũ nostrũ perspiciamus ac discutiamus, & seuerè iudicemus nos ipsos, Deum feruenter oremus, vt fundum nostrum illuminare, & nobis defectuum nostrorum veram cognitionem & dolorem donare dignetur, nosque adiuuare, vt eos plene confiteri atque emendare possimus, vt sic in charitate & gratia ipsius viuere ac mori valeamus, qui est summũ bonũ, consolatio, refugiũ atq̃ redẽptio nostra. Qualiter in imagine Christi nos continue velut in speculo contemplari debeamus.

Cap. XXXVIII.

Proinde quisquis optat perfectã atq̃ internam vitã assequi, illi iugiter conseruanda est in anima vnio cum Deo, & inibi in vulnere cordis ob oculos animæ cõtinue versare debet speculũ sanctissimæ humanitatis suę. Nõ em̃ potest

MARGARITAE EVANG.

potest in anima lucere Deus, neq; operari in ea, neque agere vel mouere eam, neque gaudium ee libertatem vllam habere in ea, nisi per speculū humanitatis suæ, per quam ipse nobis promeruit, quod in nobis vnio diuina perfici possit, qui in omnibus erat obscurata hominibus, ita vt nullatenus agnoscere possent, quam proprie & quam nobiliter habitat in qualibet anima Deus. Nam quamuis Deus animam adeo nobilem condiderat, & beatissima Trinitas suum ei sigillum impresserat, lumenque vultus sui ei infuderat, & spiritum vitæ in ea vniuerat ad perpetuum in ea permanendum, ista tamen nequaquam intra se homines deprehendere, neque agnoscere poterant. Quam ob causam Deus homo fieri dignatus est, vt per merita suæ sanctissimæ humanitatis nos emundaret, & omnes animæ vires reformaret, atque hominem in Deum reduceret per speculum sanctissimæ humanitatis suæ. Constat autem quia nemo in speculo seipsum rite contemplari potest, nisi ipsum speculum sit pice linītū: ita plane nec anima seipsam debite in speculo beatissimæ Trinitatis intueri & agnoscere potest, nisi adiuncta pice sanctissimæ humanitatis suæ, in qua omnium lucidissime beata Trinitas relucet. ¶ Sed quia iam sæpe speculi mentionem fecimus, libet hic eius conditiones aliquot breuiter recensere. Sunt autem quatuor conditiones speculi, quas habere debet, vt sit vere speculum. Prima est, quod speculum est vitrum purum figuræ sphericæ siue rotundæ, in quo neque fundus aliquis, neque finis vllus videri potest. Secunda est, quod sub ipso vitro nigra pix appositā est. Tertia est, quod asseri quadrato & angulāri

LIBER I.

ari est impositum & affixum. Quarta est, quod ad parietem domus siue cubiculi suspenditur, & ita suspensum iam idoneum est homini se in ipso contemplanti indicare maculas ac impedimenta, non faciei tantum, sed etiam totius corporis, & quicquid in eo deforme est, quod vel mundo vel eius amatoribus displicere possit.

Qui tamen quanto magis hominibus placet, tãto amplius Deo displicet; & quo studiosius exornat corpus suum, eo deformiorem reddit animã suam. Ab extra quidem in speculo se contempletur & mundat, animã vero suã atque conscientie speculum abstergere & purgare negligit & recusat. Ideoque interius tenebrosus, & sibi ipsi manet incognitus. Et sane valde dolendum est, quod princeps tenebrarum diabolus adeo speciosas creaturas possidet, & secũ captiuas & vinculis peccatorum irretitas & circumligatas abducit. ¶ Sed quã de speculo & mundi amatore iam dicta sunt, nos ad instar apìs mel atq; spiritali refectioem inde colligere volentes, unde miserimi huius mundi amatores peccati venena colligunt, iam spiritaliter explicabimus.

Primo itaque iuxta spiritali sensum per virtũ intelligitur pura, incomprehensibilis, infinita & abyssalis diuinitas, quã seipsam intuetur, seipsam cognoscit & diligit, & seipsa fruitur in speculo suã supersanctissimã Trinitatis in essentia simplicitate. Secundo per nigram picem eius p̄clara ac humillima signatur humanitas, quẽ per diuersas contumelias & confusiones, quas ex amore humiliter sustinuit, nigra & abiecta humanis oculis exterius videbatur. Quã nihilo minus instar picis ardore diuini amoris est liquefacta, & mollifi-

MARGARITAE EVANG.

& mollificata, eiq; lucidissimū illud speculū sanctissimæ Trinitatis impressum est atque unitū. Tertio per asserem quadratū sanctā crux intelligitur, cui patētissima ac mitissima pix ista, humanitas videlicet Christi, et speculū beatissimæ Trinitatis, affixa fuit, & in eadē eleuata & alte suspensa, quatenus omnes in ea homines sese velut in speculo cōtemplarentur, & omnes a se vitiorum maculas abstergerent, vt sic omnipotenti Deo placere mereantur. ¶ Per istud nanq; speculum totus est mundus illuminatus, & caliginosa nox ignorantia versa est in claram diem scientia. Per istud speculum cæci visum, & agroti sanitatem recipiunt. Nec enim vlllo pacto speculum istud vnquam obscurari potuit. Quin potius in maxima sui confusione lumē istud & clarissimū speculū nequaquā lucere desijt. Et quādo ipsum ab incredulis inhonorabatur, omnes creaturæ contristatæ & ad compassionem motæ fuerunt. Per istud speculum illuminabantur omnes, qui in tenebris et in vmbra mortis sedebant. Istud speculum apparuit, & seipsum in humanitate sua manifestauit & ostendit dulcissimæ virginis Mariæ matri suæ, & omnibus charis amicis suis, & eos consolatione simul atque gaudio repleuit. Per hoc speculum humana natura reformata est & subleuata, fides illuminata atque instructa, spes per gratiam ipsius roborata, & charitas in eius dilectione vnita & accensa. Istud (inquam) speculum eleuatum est atque reclusum in camera sanctissimæ Trinitatis, in quo seipsum iugiter sine intermissione cōtemplatur summum atque præcipuum bonum, & in seipso per amoris complacentiam iucunda-

cunda-

LIBER I.

candatur, atque in omnibus creaturis laudat se-
ipsum de omnibus illis, quæ per humanam na-
turam a se assumptam est operatum. In his exul-
tant omnes sancti & angeli, et omnes beati spi-
ritus in perenni laude & gratiarum actiõe, & ibi se
ipsum offerunt in diuinum illud speculum, quod
iugiter contemplantur, & se in Deo & Deum
in seipsis cognoscunt, qua felici contemplan-
tione pascuntur & satiantur, perpetuam nihilo-
minus esuriam ob ardentissimum & insatiabi-
lem amorem habentes. Extra istud diuinum spe-
culum nec ad momentum diuertunt. In ipso nan-
que cognoscunt et vident, quicquid ex Deo e-
manauit, & omnia quæ per diuinam pariter ac
humanam naturam suam beatissima Trinitas
est operata, et quicquid actu operatur & dein-
ceps operatura est per omnes creaturas, in o-
mnibus amorosis spiritibus, et in omnibus mun-
dis, feruidis atque deuoris corõibus. Istud est fe-
licissimum contemplationis obiectum omni-
um beatorum, tam hominum, quam angelorũ,
et beatorum spirituum, quod ipsi insatiabili de-
siderio in diuino speculo contemplantur, vbi De-
um in diuina pariter et humana natura vident
et cognoscunt, non iam per speculum in enigma-
te, sed facie ad faciem, hoc est, fruendo contem-
plantur atque diligunt Deum in intima sui spiri-
tus essentia in facie animæ. Vnde Deũ totaliter
in sua habent potestate, et hoc ipsum contemplan-
tur, atque fruuntur ipso singuli in seipsis.

Qualiter aia huic speculo iugiter debeat in-
tendere, et in medio diuinitatis atque nobili-
ssimæ humanitatis habitare, Ca. XXXIX.

Istud